

СЪДЪРЖАНИЕ

Първа глава

ОБРАЗУВАНЕ НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ. ПОЯВЯВАНЕ ВЪТРЕ В ПАРТИЯТА НА ДВЕТЕ ТЕЧЕНИЯ — ТЕСНОСОЦИАЛИСТИЧЕСКО (МАРКСИСТКО) И ОБЩОДЕЛСКО (ОПОРТЮНИСТИЧЕСКО) (1885—1901 г.),

Стр.

1. Освобождението на българския народ от турско иго и образуване на българската буржоазна държава. Социално-икономическите отношения и политическата борба в първите години след Освобождението. Развитие на индустриалния капитализъм в България и поява на индустриалния пролетариат. Начало на работническото движение в България 3
2. Начало на социалистическата дейност на Д. Благоев в България. Движение за създаване на Българска социалдемократическа партия. Бузлуджанският конгрес (1891 г.) и образуване на БСДП. Книгата на Д. Благоев „Що е социализъм и има ли той почва у нас?“ — начало на борбата срещу народничеството. Пловдивският конгрес на БСДП и оформяване на двете течения: марксистко—партисти, и опортюнистическо—съюзисти. Третият конгрес на БСДП и неговите решения. Обединението на партисти и съюзисти и образуване на БРСДП 14
3. Продължаване борбата на Д. Благоев срещу народничеството и неговият окончателен разгром. Борбата на марксистите против опортюнистите в БРСДП 28
4. Аграрната и търговско-стопанската криза през 1897—1900 г. Движението на селяните и образуването на БЗ съюз. Отношението на тесните социалисти към селяните. Появата на „Общо дело“. Началото на борбата на марксистите (тесни социалисти) срещу общоделците (широки социалисти). Ролята на „Работнически вестник“ и „Ново време“ в борбата срещу опортюнистите 39
- Кратки изводи 44

Втора глава

ОФОРМЯВАНЕ НА ТЕСНИТЕ СОЦИАЛИСТИ В САМОСТОЯТЕЛНА МАРКСИСТКА ПАРТИЯ НА БЪЛГАРСКАТА РАБОТНИЧЕСКА КЛАСА (1901—1903 г.)

1. Положението в международното социалистическо движение. Засилване на работническото движение в България през 1901—1903 г.

Решенията на VIII конгрес на Партията и влиянието на ленинската „Искра“ и на книгата на В. И. Ленин „Какво да се прави?“ за развитието и оформяването на тесносоциалистическото течение в БРСДП. Изостряне борбата на тесните социалисти срещу общоделците по теоретическите, тактическите и организационните въпроси. Решенията на IX конгрес на Партията.	47
2. Разцеплението в Софийската партийна организация през 1903 г. Дезорганизаторските действия на общоделските лидери. Решението на тесносоциалистическото мнозинство в ЦК за очистване на Партията от общоделците. X конгрес на БРСДП и образуване на Тесносоциалистическата партия. Решенията на конгреса по въпросите за програмата, тактиката и организацията на Партията. Значение на конгреса.	61
Кратки изводи.	67

Трета глава

ПАРТИЯТА НА ТЕСНИТЕ СОЦИАЛИСТИ В ПЕРИОДА НА ПОДЕМА НА РАБОТНИЧЕСКОТО ДВИЖЕНИЕ, НА ПЪРВАТА РУСКА РЕВОЛЮЦИЯ И В НАВЕЧЕРИЕТО НА БАЛКАНСКАТА ВОЙНА

(1904—1912 г.)

1. Развитие на капитализма в България в началото на XX век. Засилване на работническото движение. Изостряне на политическите борби в страната.	69
2. Борбата на тесните социалисти против „анархо-либералите“ и „прогресистите“ за организационното укрепване и утвърдяване на Партията като класова партия на българския пролетариат. Отношението на Партията към професионалните съюзи. Книгата на Д. Благоев „Принос към историята на социализма в България“.	82
3. Продължаващият се подем на работническото движение. Изостряне националния въпрос на Балканите. Младотурската революция и засилване борбата за подялба на Турция. Непосредствената подготовка на Балканската война.	91
4. Агитацията и пропагандата на Партията. Голямата роля на „Работнически вестник“. Засилване на Партията в градовете	99
5. Идеино-политическите основи на Тесносоциалистическата партия. Партията и Вторият интернационал	103
Кратки изводи.	113

Четвърта глава

ПАРТИЯТА НА ТЕСНИТЕ СОЦИАЛИСТИ ПРЕЗ ВРЕМЕ НА БАЛКАНСКАТА И МЕЖДУСЪЮЗНИЧЕСКАТА ВОЙНА

(1912—1913 г.)

1. Възникване и причини на Балканската война	115
2. Борбата на тесните социалисти против войната, за мир и Балканска федеративна република. Грешките на Партията по въпроса за характера на войната.	119

3. Ход на Балканската война. Причини и характер на Междусъюзническата война. Борбата на тесните социалисти против войната. Поражението на България във войната 122
- Кратки изводи. 130

Пета глава

ПАРТИЯТА НА ТЕСНИТЕ СОЦИАЛИСТИ В ПЕРИОДА НА ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА. ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ И ОРИЕНТИРАНЕТО НА ПАРТИЯТА НА ТЕСНИТЕ СОЦИАЛИСТИ КЪМ БОЛШЕВИКИТЕ (1914—1918 г.)

1. Възникване и причини на Първата световна война. Борбата на тесните социалисти против въвличането на България във войната 132
2. Намесата на България във войната. Борбата на Партията на тесните социалисти против войната и социалшовинизма — за мир и Балканска федеративна република, за пов интернационал. Непоследователността на тесните социалисти по въпросите на войната, мира и революцията. 140
3. Победата на Великата октомврийска социалистическа революция в Русия и нейното огромно влияние в България. Засилване борбата на Партията, на трудещите се в тила и на войниците на фронта против войната. Ориентирането на тесните социалисти към болшевиките 149
4. Поражението на България във войната. Владайското въоръжено въстание — начало на стихийното превръщане на империалистическата война в гражданска война у нас. Голямата политическа грешка на Партията през време на въстанието. Втората национална катастрофа 156
- Кратки изводи. 159

Шеста глава

ПРИСЪЕДИНЕНИЕТО НА ПАРТИЯТА НА ТЕСНИТЕ СОЦИАЛИСТИ КЪМ ТРЕТИЯ КОМУНИСТИЧЕСКИ ИНТЕРНАЦИОНАЛ И ПРЕИМЕНУВАНЕТО И В БЪЛГАРСКА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ. БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ ПРЕЗ ВРЕМЕ НА БУРНИЯ РЕВОЛЮЦИОНЕН ПОДЕМ СЛЕД ВОЙНАТА (1919—1920 г.)

1. Революционната криза в България след края на Първата световна империалистическа война. БРСДП (т. с.) начело на борбата на народните маси против скъпотията и глада и за даване на амнистия 162
2. Присъединенето на тесните социалисти към Третия комунистически интернационал. Първият конгрес на БКП (т. с.) и приемане на нова програмна декларация. Борбата на Партията срещу „левите“ комунисти. 164
3. БКП (т. с.) начело на революционното движение на масите след Първия конгрес на БКП. Изборните успехи. Организационният ръст и масовото влияние на Партията 169
4. Транспортната стачка, всеобщата политическа стачка и БКП. . . 172
- Кратки изводи. 177

Седма глава

БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ В ПЕРИОДА НА ЗЕМЕДЕЛСКИЯ РЕЖИМ И ПОДГОТОВКАТА НА КРУПНИЯ КАПИТАЛ (ФАШИЗМА) КЪМ НАСТЪПЛЕНИЕ ПРОТИВ РЕВОЛЮЦИОННОТО ДВИЖЕНИЕ В СТРАНАТА

(1920 — юни 1923 г.)

1. Следвоенната криза на капитализма в България и борбата за изход от нея. Образуване на хомогенно правителство на БЗНС. Реформите на земеделското правителство и отношението на Партията към земеделската власт. 179
2. Вторият конгрес на Партията. Организационният ръст на Партията и по-нататъшното разширяване и укрепване нейното влияние сред трудещите се. Третият конгрес на Партията. 187
3. Настъпленето на фашистката реакция и борбата на БКП(т. с.) против фашизма. Четвъртият конгрес на Партията. Тактиката на единния фронт и БКП(т. с.). Успехите на единния фронт в борбата за разгромяване на фашистката реакция 190
4. Военно-фашисткия преврат на 9 юни 1923 г. и тактиката на БКП 198
Кратки изводи. 203

Осма глава

БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ НАЧЕЛО НА ВЪОРЪЖЕНАТА БОРБА НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ПРОТИВ НАСТЪПЛЕНИЕТО НА КРУПНИЯ КАПИТАЛ (ФАШИЗМА). СЕПТЕМВРИЙСКОТО АНТИ-ФАШИСТКО ВЪСТАНИЕ В БЪЛГАРИЯ

(1923—1925 г.)

1. Изостряне политическата криза в страната след деветоюнския фашистски преврат. Изправяне с помощта на ИККИ погрешната деветоюнска линия на БКП. Историческото решение на ЦК на БКП от 5 август 1923 г. за подготовка и провеждане на въоръжено въстание 206
2. Подготовката на Септемврийското въстание. Статите на Г. Димитров за единния фронт в България. Решението на ЦК на БКП от 20. IX. за определяне датата на въстанието и неговите цели и задачи. 211
3. Обявяване и ход на Септемврийското въстание. Г. Димитров и В. Коларов ръководители на Септемврийското въстание. 216
4. Причините за поражението и поуците от въстанието. Народният антифашистки характер на Септемврийското въстание. Г. Димитров за Септемврийското въстание като преломен момент в болшевицията на Партията. 219
5. Продължение на политическата криза и след поражението на въстанието. Отстояване от здравето септемврийско ядро в ЦК на септемврийската тактика на Партията. Разгром на опортюнистически-ликвидаторни. Внтошката конференция. Подготовка на ново въоръжено въстание 227
6. Спадане на революционното движение към края на 1924 г. и началото на 1925 г. Ултралевичарският уклон. Указанията на Г. Димитров и В. Коларов за снемане курса на въоръженото въстание. Засилване фашисткия терор. Масовите избивания на комунисти и антифашисти през април 1925 г. 234
Кратки изводи. 239

Девета глава

БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ В ПЕРИОДА СЛЕД ПОРАЖЕНИЕТО НА ВЪОРЪЖЕНОТО ВЪСТАНИЕ И НАСТЪПИЛАТА В СТРАНАТА ЧАСТИЧНА СТАБИЛИЗАЦИЯ НА КАПИТАЛИЗМА (1925—1929 г.)

1. Частичната и временна стабилизация на капитализма в България. Правителството на Ляпчев 242
2. Борбата за възстановяване на Партията след тежкия удар през 1925 г. Московското съвещание в 1925 г. Виенският пленум на ЦК на БКП — 1926 г. Създаване на НРПС. Образуване на РП и РМС. БКП начело на масите против настъплението на капитала и белия терор 248
3. Втората партийна конференция. Заграбване на партийното ръководство от левосектантската фракция. Началото на новия революционен подем 253
Кратки изводи 257

Десета глава

БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ В ПЕРИОДА НА НОВИЯ ПОДЕМ НА АНТИФАШИСТКОТО ДВИЖЕНИЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ В УСЛОВИЯТА НА ИКОНОМИЧЕСКАТА КРИЗА И НА ВЗЕЛИТЕ ВРЪХ В НЕЙНОТО РЪКОВОДСТВО ЛЕВОСЕКТАНТСКИ ЕЛЕМЕНТИ (1930—1934 г.)

1. Световната икономическа криза в капиталистическите страни и нейното отражение в България. Новият революционен подем на трудещите се маси. Борбата на Г. Димитров против левосектантските решения на II и III пленуми на ЦК на БКП 259
2. Законодателните избори на 21 юни 1931 г. и успехите на Партията. Пробивът в позициите на фашистката диктатура. Правителството на Народния блок. Големите стачни борби и изборни успехи на Партията през управлението на Народния блок 269
3. Историческият Лайпцигски процес. Георги Димитров знаменосец на борбата срещу фашизма и империалистическата война 280
4. Процесите на разложение и прегрупирване в буржоазния лагер. Сектантските решения на IV пленум. Военният преврат на 19 май 1934 г. Опортюнистическата пасивност на Партията на 19 май 1934 г. по вина на левосектантското ръководство 285
Кратки изводи 296

Единадесета глава

БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ В БОРБАТА ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА СЕКТАНТСТВОТО И СЪЗДАВАНЕ НА ШИРОК НАРОДЕН ФРОНТ ПРОТИВ ФАШИЗМА И ОПАСНОСТТА ОТ НОВА ВОЙНА (1935—1939 г.)

1. Международното положение през 1935—1939 г. 298
2. Откритата монархо-фашистка диктатура след 19 май 1934 г. 301

3.	Разгромът на левосектантската фракция. Борбата за болшевишки курс под ръководството на Георги Димитров. Петият пленум на ЦК на БКП	307
4.	Седмият конгрес на Коминтерна. Докладът на Георги Димитров за антифашисткия народен фронт. Шестият разширен пленум на ЦК и неговите решения. Новият болшевишки курс на Партията.	312
5.	Партията на работа за осъществяване решенията на VI пленум. Стачни борби. Успехи в изграждане на Народния фронт. Борбата на Партията против германофилската политика на цар Борис и военната опасност	322*
	Кратки изводи	337

Дванадесета глава

БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ В ПЕРИОДА НА ВТОРАТА СВЕТОВНА ВОЙНА. ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ ОТ СЪВЕТСКАТА АРМИЯ. ПОБЕДОНОСНОТО ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКО ВЪСТАНИЕ. ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД ПРОТИВ ХИТЛЕРИСТКИТЕ ЗАВОЕВАТЕЛИ

(1939—1945 г.)

1.	Причини и характер на Втората световна война. Борбата на БРП против вмъкването на българския народ във войната, за сключване пакт за приятелство и взаимна помощ със СССР. VII пленум на ЦК на БРП	339
2.	Вероломното нападение на хитлеристка Германия срещу СССР. Борбата на българския народ под ръководството на БРП против хитлеристките окупатори и българските монархо-фашисти. Начало и разрастване на партизанското движение	349
3.	Образуването на Отечествения фронт под ръководството на БРП. Превръщането на партизанските чети в народноосвободителна въстаническа войска	358
4.	Освобождението на България от Съветската армия. Победоносното въстание на 9 септември 1944 г.	370
5.	Борбата на Българската работническа партия за заякчаване на народнодемократическата власт. Отечествената война на българския народ под ръководството на Съветския съюз	381
	Кратки изводи	387

Коректор: Светла Инджева

* * *

Дадена за печат на 1. IX 1952 г.

Формат $1\frac{1}{16}$ $^{69}/_{64}$. Тираж 50,000. Печатни коли 24 $^{3}/_{4}$. Авторски коли 40·70.